



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Domini CCCC.XL. perueniens vsque ad D.XVIII. inchoatur
ab Imperio Justini senioris: complectitur Annos LXXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 518. Hormisdæ Pap. Annus 5. Anastas. Imp. 28.
Theodor. Reg. 26.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14573

illa fratrum catera moris honore predicatur, & quanto honore sit populus in monte confamprus, & hac pro custodia legi & virtutis, qua species & umbra futurorum sunt: Nos in Patribus vidimus, palpauimus, & probauimus que sequamur. Quid non & serendum est rei? Quid negandum est veritati? Quid non debitum Redemptori? Libenter communicamus dogmata ista vobiscum. Dicit enim sapientissimus Salomon: Beatus qui predicat verbum in aurem obedientis. Gaudium siquidem est, volentes alloqui eos, qui non reculantur, hortari.

VIII. Tenemus enim obfidem fidei vestra sub litterarum professione constantiam, qua ad transgressorum contagione diuisi, ad Apostolica sedis dogmata & mandata recurritis, etsi quidem tardis viam veritatis ingressi: Sed benedictus Deus, qui non in finem obliuiscitur, qui corripit, vt sanet, nec diutius patitur oues gregis sui insidiatorum luporum rapacitate depergi: qui etiam per moderatam seueritatem non negligit suorum tutelam, neque salutem. Sed quid mirum, si ones relicto illo vno & vero passore dispersas calidus ille creuentis & rapax turbatus insidiae? Qui tutelam suam deserunt, ipsi se periculis, quibus lamantur, exponunt. Ergo nunc saltem solidis passibus in viam Patrum, ad quam recessistis, insistite. Potuerit misericordia Dei, aliorum quoque correctionem heredi vestra, si a vobis ad rectum deducantur, adscribere. Sed in totum vobis agno, quo immergi haeretici tenentur, auellere, & excutere immunditiam pulueris inhaerentis, generaliter vniuersos ab Apostolica de matibus declinantes religioa detestatione damnate. Nulla tenetur cum luce commixtio: nec qui per recta itinera gradiantur, religioa sua cum deuantium errorum coniungunt.

IX. Tenendum est fidei vinculum, & vitandum de perfidia societate contagium: quia secundum Apostolum: Quomodo enim qui se coniungit Domino, vnus spiritus sit cum eo: ita qui adheret meretrici, vnus corpus efficitur. Amant virtutes collegia sua, & adherentes sibi secum impietas in profunda demergit. In conspectu, in oculo, in ore, in ipse manibus sint Patrum dogmata, qua custodienda mandamus: quotidie nos ad conseruationem sui Consilia veneranda castringant. Longum est singulas vnuerse recitare. Chalcedonensem Synodum, in qua omnium religio continetur, sed & venerandi Leonis Papae praesentia de ipsi Apostolorum praesentis instituta & noscere convenit & tueri. In his vexillum fidei, in his propugnaculum veritatis, in quo Christus cognoscitur, in his redemptionis nostra spes & causa seruatur. Hoc est illud, quod ab Apostolo positum legitimus fundamentum, in quo se ipsum decipit, qui legum & sanum & stipulas consumenda & ignibus superedificare tentauerit. His interfecta sunt Eutychianae & Nestorianae venena consilia: qui aduersus Dominice incarnationis salubre mysterium, dum contraria inter se disputatione nituntur, sub quadam sacrilegi equalitate consentiunt, sententis distantes, & impietate concordantes. Quorum alter nolens beatissimam Mariam esse Deigenitricem, in Dominique nostris qua sunt vnita discedit: alter dum conuenientiam naturarum propria & certa confundit, mysterium nostrae redemptionis extinguat: alter Pharisaeam, alter Manicheam in laenam impia cogitatione contingit.

X. Aduersus hos dilectissimi fratres, prouisa remedia illa animi virtute defendite, quae in ipsorum euerfione videri haereticos impietate pergenere. Non sit pigra veritas, & asserit. Quo se non oportet salutem dilige, cum vigetis perditionem mortis sciam sic amari? Pudeat segniter asseri veritatis leges, cum tam pertinaciter defendant haereticos. Et auctores quidem maiorem inuentionum, quae praediximus, Synodica constituta in suis condemnationibus insequuntur: Sed vos etiam sequaces eorum vt declinetis pariter ad monemus, quos Apostolica sedes deprehendit pares auctoribus suis, & coniunxit addidit Diofcorum & Timotheum patriardam, Petrum Alexandrinum, Accacium Constantinopolitanum eius sequacibus suis, & Anisiodorum quoque Petrum praedicto similem sicut errore, sic nomine, sed & Seuerum eiusdem loci nihilominus, & veneni Xenacum item Hierapolitem, Cyrum Hellaensem, Petrum Apamea, non iam pro sua tantum, sed pro aliorum quoque damnatione damnandos: quicum se opinionum suarum sortibus indifferenter inuoluunt, alio quoque docendo quae male affecti sunt, polluerunt.

XI. Generalis mandati salutaritate vos moneo: quicquid aduersus regulas Patrum de quibuslibet commentariis profertur, abicite. Nullas vos congruentibus praecipis, aut noui moueat institutio. Sic enim qui mendam sunt, Ecclesiam tenere non possunt, quia eis magis conuenit discere, quam docere: Ne fas est enim altitudinis populi peregrina inferre libamina, quid ceres religiosi disciplinam terrarum

Deus nosse inter ipsa quodque cultus sui praescriptis initia, inter Lenitas, & populum suum diuisi officia. Alia est potestas hominum, alia ministeria sacerdotum. Incitatur potius Dominum quam placant, qui externum ignem diuini aditus sacrorum temeratores inuenit. Quis est qui sibi in alienis institutis inuendit auctoritatem potest asserere, cum non sit ambiguum offerentis honorem debitum pro sola officii praesumptione puniunt? In Regia Ozias cum reuerentia & administratione permansisset, si monitus tantae districtiois exemplo a religione institutus, sinendo potius quam asserendo meliora tentasset: sed dum nec prohibentibus cultoribus templi pertinax temeratores asserit, inter ipsa lepra abominatione percussus altaria, & officia regni perdidit, dum ministeria sacerdotum inuadit.

XII. Sciat ergo non esse accepta Deo qua de mandatis eius ad praesumptiores assumuntur, quando vnus ad offensionem diuinae sententiae punctum viuacitatis dedecoris poena seruauit, & alios velox flamma consumpsit. Ideo si aliqua sunt colore religionis suscipia, non habere non possunt tot auctoribus obuiantia. Clamat Paulus Apostolus: Et si nos, vel Angelus de celo euangelizauerit vobis prater quod euangelizauimus vobis anathema sit. Nec hoc semel dixisse sufficit, reperit salubre mandatum: Sicut praedixi vobis, nunc etiam dico: Si quis vobis euangelizauerit prater id, quod accepimus, anathema sit. Seruet ergo latam pro fidei conseruatione sententiam, quicumque Apostolicam sequitur disciplinam. Egidem nobis curae non desunt: Nam gemina legationis officio, quicquid in precibus humile, quicquid in allegatione rationabile, quicquid in mandatis salubre, deulicis. Sed numquid ideo negligenda est iustitia via, quia errores suos diligit cum obstinatione perdidit Anastasius Imperator? Non si minus in hinc cuncti cadentium lapsi: sine nostra contagione pereant, qui nec ab impietatis sui errore castigato declinant. Data quinto Idibus Februarii, quae Consulatum Agapiti, haec Hormisdas Papa scribens ad Syros monachos & omnes, qui erant in Oriente Orthodoxi, Ioanni & Sergio legatis perferenda in Orientem, publicandaque omnibus dedit.

XIII. Quae veranda haec fecuta sint, nihil praeterea notum, nisi quod dictum est de his, quae ad monachos spectant, perfectionem acerbissime cruduisse: nihil enim, dum Anastasius vixit, de persecutione remissum esse, sed magis magisque crudelioribus facinoribus autam esse, certum est: vique adeo, vt ipsam adeo regiam aulam pertuenserit: preter extenuem noua alicuius machinationis in Principem Anastasius Imperator in eos, quos sciret esse Catholicos fidei, vires clarissimos gladium persecutionis exeruit, quorum capita obruncari iussit: cumque iam in Iustinum & Iustinianum viros clarissimos, domi forsique egregia morum probitate conspicuos effret crudeliter gladium vibratus; ne id perficeret, ditinuit immisso terrore cohibitus est. Quomodo autem illi accidit, audi Giecos historicos Zonaram quod Cedrenum rem gestam fideliter enarrantes. Zonaras enim sic ait: Anastasius vero paulo ante obitum, nuncupatū sibi insidias, multos comprehendit, atque inter alios Iustinum & Iustinianum, qui post rerum potius sunt, atque in animo habebat eos occidere: sed detertus est somno, cum ei vir terribilis aditus visus esset, ac dicere: Iustino ac Iustiano ne quid mali feceris: nam vterque suo tempore Deo seruiet. haec Zonaras, eademque Cedrenus, ad dens reliquos ea de causa captos, ab eodem Imperatore esse iustos interfici, Iustino & Iustiano, gladio super eorum ceruicem imminente, praeter spem omnem ceptis. Sicque non reliquit Dominus (secundum illud Dauiddicum) virum peccatorum super sortem iustorum.

XIV. Verum paulo ante eiusdem Anastasii obitum, commotum in eury fuisse populum, Euagrius ex Zachariae rethore Eurychiano narrat his verbis: Sic creuit flamma seditionis vastantis omnia & omnes vires perfringentis, vti Imperator ne cessitate ad commiserationem compulsum, corona deposita ad Circaem veniret, mitteretque praecoas ad populum proclamantibus: ipsum se ad Imperium abdicandum paratissimum, ac fieri non posse, vt omnes in eo dispartiti gradus locarentur, cum minime multos ad se admittat, solum omnino, qui quidem post se esset Imperium gubernaturus. Quae cum populus vidisset, subito velut nutu quodam diuino captus (ita loquitur Eurychianus) mutauit sententiam: rogat Anastasium, vt coronam sibi imponat: polliceturque se ea lege acquiraturum. Anastasius autem post haec ad breuissimum temporis spatium vitam protrahens, cum viginti septem annos, menses tres, & dies totidem Romanum tenuisset Imperium, ex hac luce migravit. haec

morre
quidam
IX.
Concilijs
X.
XI.
ADVERSUS ANASTASIVM IMP. 28. CERA TRACTANTIBUS

2. Para. 26.
XII.
Icicnia
Gal.
XIII.
PARIS. TIO IN AVLICO ORTHODOXOS.
Zona. anal. par. 3. IUSTINVS ET IUSTINVS DIVINVS LIB. 2. RATI.
P. 100. XIV. Euag. lib. 2. c. 20. DARDANIA TIRANOTVS EXAGITATA
Eua-

